

„Itt állok jászolod felett, ó Jézusom, szerelmem,
Eljöttem, elhoztam neked, amit kezedből nyertem:
Vedd elmém, lelkem és szívem,
Hadd adjam néked mindenem,
Hogy kedves légyek néked! „/329.dicséret/

Hálaadó Harangszó

2003. december 25. AZ ÁCSI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG GYÜLEKEZETI LAPJA IV. évf.3-4. szám

BOLDOG KARÁCSONYT! ÜDVÖZÍTŐ SZÜLETETT

„Ne féljete, mert ímé hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész népnek öröme leszen: Mert született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus a Dávid városában”

Karácsony előtt szóban vagy írásban fejezzük ki szeretteinknek az ünnepre szóló jókívánságainkat. Leggyakrabban olyan jelzőket használunk, amelyek koránt sem fejezik ki a karácsony igazi tartalmát. Kívánunk „kellemes”, kívánunk „vidám”, kívánunk „szerencsés” ünnepeket. Én – a magam részéről – ezek helyett olyan jelzőt választanék, amelyik a legmegfelelőbben fejezi ki karácsony igazi jelentőségét. Mai kívánságom ennek megfelelően így hangzik: **BOLDOG KARÁCSONYT!**

Nincs szebb dolog a boldogság kívánásánál. Minden ember erre vágyakozik. A boldogság utáni vágyat Isten oltotta teremtményei szívébe. Ennek keresése és megtalálása teszi érdemessé életünket, az a tudat, hogy Üdvözítő született! Nem kevesebbet jelent ez, mint azt, hogy nem kell többé félnem haláltól, ítélettől; mert megszületett a halál legyőzője, ítéletem elhordozója, aki örök életet, boldogságot, üdvösséget hozott. **MEGVÁLTÓ** született, aki váltságul adta önmagát

bűneinkért. **SZABADÍTÓ** született, aki megőriz és az életre tart meg. **ÜDVÖZÍTŐ** született, aki örök boldogságot készített, hozott és ajándékozott.

Nagy ez az öröm azért is, mert nem csak az enyém, hanem az egész népé, mindnyájunké. Közös öröm Isten népének öröme. Mert Jézus Krisztus nekünk született meg. Hozzánk küldte az Isten, boldog is lesz mindenki, aki őt befogadja. Mert karácsony – az egész nép öröme – igazán csak azoké lesz, akik e drága evangéliumot hittel fogadják, és önmagukra nézve teljes bizonyossággal vallják: Az Úr Krisztus az én Üdvözítőm! Apró ajándékok és múlt örömeink el ne homályosítsák és hiábavalóvá ne tegyék a karácsonyi nagy örömet.

„Légy örömmondó, békekövet,
Hirdesd: a Szabadító elközelgetett!” (397. dicséret)
Istentől megáldott boldog karácsonyi ünnepeket kívánok!

Szeretettel: Molnár István
lelkipásztor

ÉV VÉGI BESZLGETÉS SEBESTYÉN MIKLÓS GONDNOK ÚRRAL

Hagyomány már, hogy év vége előtt visszatekintünk az elmúlt esztendőre. Ezt kérem most is.

Hála Istennek, örömmel teszek eleget a kérésnek. Erőnkhez képest igyekszünk feladatainknak megfelelni, nem járunk egy helyben. Folyt ebben az évben is az iskolai hitoktatás. Tudásukról tanulóink számot adtak a kanonikai vizitáció alkalmával is a

Templomban. Nem visszük túzásba, de foglalkozunk az ifjúsággal. Tanév végén kirándultunk velük a Malom-tóhoz, többen üdülhettek egyházi balatoni táborban. Karácsonykor ajándékot osztunk részükre szentestén. A 7.-ik osztályosok idén is konfirmálkozásuk alkalmával tettek bizonyosságot hitükről, vallási meggyőződésükről; és természetesen az eltelt években szerzett hitéleti tudásukról. Ez mindig ünnep részükre is, részükre is. Tapasztaljuk, hogy nagy családi esemény is, a hozzátartozók a Templomban és odahaza is összegyűlnek megünnepelni e jeles alkalmat.

A gyülekezeti élet a felnőttek között is folyik. Közös budapesti kiránduláson vettünk részt, ilyenkor tovább mélyítjük testvéri-baráti kapcsolatainkat. Bibliakörös asszonyaink szívesen szolgálnak temetésekben, egyházi ünnepeken, szeretetvendégségeken. Énekkarunk már megalakulásának hatodik évébe lépett. Szívesen járunk oda. Nem csak énekkari találkozóra, egyházi ünnepekre készülünk a hetenkénti összejöveteleinken, hanem Isten dicsőítésére, magunk örömeire is énekelgetünk. Tagságunk közösen köszönti egymást születés- és névnapján; de vidám évadzáró közös vacsorán is együtt voltunk, és igazán jól éreztük magunkat.

Egyre több szülő hozza kisgyermekét keresztelőre a gyülekezet közössége elé. Reménykedem azért, mert felismerik, hogy a keresztség akkor teljesül be igazán, ha a Keresztyén Anyaszentegyházba a gyülekezet színe előtt válik igazán gyülekezeti taggá. Bár nem általános, de többen kötnek házasságot Isten színe előtt. És ha

gyászos esemény következik – halandók vagyunk -, ma már minden család igényli az egyházi temetést.

Eddig főleg lelki tevékenységekkel foglalkoztunk. Mit lehet még mondani az eltelt időszakról?

Az egyház érdekében e kettőt nem szoktuk szétválasztani, hiszen testi-lelki teremtmények vagyunk. Ezért aztán sok testvérünk tevékenykedik mindig ott, ahol leginkább szükséges. Gyülekezeti tagjaink felismerik, hogy mire van szükségünk. Megragadom az alkalmat, hogy megköszönjem áldozatos adakozásukat, amivel lehetővé teszik anyagi gondjain megoldását. Idén is sokan dolgoztunk a temető tisztaságáért. Tapasztalom, hogy a szeretteik sírját gondozók közül is egyre többen a tágabb környezetet is rendben tartják, felszedik a hulladékot, ha találják és a gyűjtőbe teszik.

Templomunkért évente sokat dolgoztunk. Kötelez erre minket elődeink példája is. Jó érzés hallani, mikor a vendégeink megdicsérik szépségét, gondozottságát. De nem állhatunk meg. Gondoskodni szeretnénk mindenkiről, fiatalról, idősebből. Az eddigi templomi fűtés sok kívánni valót hagyott maga után. Remélem, mire szavaim lapunkban megjelennek, megoldódik a fűtés gondja. Akkor lennék boldog, ha minél több gyülekezeti tagunkkal együtt örülhetnénk a Templomban. Hogy együtt valamennyiünket járhasa át a lelki és a testi melegség az örömezenettel: Értünk született meg a Megváltó! Ezt kell megköszönnünk.

Istentől megáldott békés, boldog karácsonyi ünnepeket és új évet kívánok minden Testvéremnek!

Köszönöm a beszélgetést:

Héregi Kálmán

ÉPÍTKEZÉSEK AZ ÁCSI REFORMÁTUS TEPLOMON 1879-BEN

A nagy alapterülethez képest alacsony belső tér, kicsiny, kevés fényt beengedő ablakok jellemezték az ácsi református templomot 1879-ig. Építészeti ellentmondások a követelményekhez képest. Romladozott a toronysüveg is, omlások voltak a vakolaton. Láttá, érezte ezt az egyház vezetése, elhatározták a szükséges építészeti munkák megrendelését. Döntésre, 1879 nyarára érett meg a helyzet. A presbitériumon belül azonban két nézet volt. Az egyik azonnal akarta a kezdést, mások a nyári mezőgazdasági munkák miatt a következő évet jelölték meg a követendő időpontnak. **DÉCSI BÁLINT** lelkészszavazást javasolt, s itt kilenc-öt arányban a mielőbbi kezdés mellett foglaltak állást.

A korábbi nagy építkezésekkel szemben most az anyagi alapot elsősorban nem a minden egyháztághoz elérő gyűjtéssel próbálták biztosítani. Persze volt gyűjtés is, önkéntes felajánlás is. A gyűjtésnek egyébként sem kedvezett, hogy az 1879.-ik esztendő nagyon rossz termést hozott. Három fő forrásra alapoztak. Az egyház már igen komoly saját anyagi alapokkal rendelkezett. Ezen kívül nagyon sok volt a gyülekezet kintlévősége, azaz sok, az egyházra hagyott

föld, pénz évek óta nem került a gyülekezet tényleges tulajdonába. Ezek behajtásának meggyorsítását szorgalmazták. Sokszor bíróilag. A harmadik forrás: jelentős kölcsönök felvételét határozták el. A Komárom Megyei Árvaszéktől háromezer forint felvételét az egyházmegye engedélyezte. Ezek voltak a fő források, amikor megjelölték az elvégzendőket.

Ezek pedig:

1. A templom falát fél öllel meg kell emelni.
2. A padozatot (stukatúr) három szál vas sínrel tervezik megerősíteni.
3. A mostani kisebb ablakok megszüntetése után hét 1,5 öl magasságú ablakot vörösfenyő tokkal nyissanak, mely elegendő fényt ad majd.
4. A tető fazsindelyből készüljön.
5. A torony fa szerkezetét egészen újra kell cserélni.
6. Új szószék.
7. Javítások a külső és belső falon.

Nem szerepelt először a cintériumok megépítése, de végül elkészültek. Építész után nézett az előjáróság. Először **SCHLICHTER KÁROLY** győri építész tett ajánlatot, aki egyébként győri püspöki építész volt. A benyújtott költségvetésben 10041 Ft-ot jelölt meg

Schlichter Károly. Kikötötte, hogy meszet, téglát, homokot, vizet az egyház biztosít. Hamarosan bemutatta tervrajzát is. Ennek ismeretében a lelkész leült az építésszel tárgyalni, hogy a tervrajzon szereplő részekből mi maradhatna el, változhatna meg, így csökkentve az egyház kiadását. Ezek után Décsi Bálint lelkész és Schlichter Károly 5801 Ft-ot számolt ki várható költségként. Ez vállalható teher volt.

Jelentkezett még Új-Szőnyből *BUÚS ISTVÁN* épületfa kereskedő, aki szintén vállalkozói szándékát jelezte az építkezésre, azonban tervei még nem voltak. Furcsa módon Schlichter terveinek megvásárlását ajánlotta. Buús nem nyerte meg a tetszést, a későbbiekben alig esik szó róla.

Noha a presbitériumon belüli szavazás az építés megkezdése mellett állt ki, az óvatosság és a biztonság diktálhatta Décsi Bálint azon döntését, hogy az egyik napon összehívta az egész gyülekezetet, és feltette a kérdést: hajlandók-e kocsí- és kézi segítséget nyújtani a munkákhoz? Az igenő válasz elsöprő többségű volt. Váratlanul megjelent a gyűlésen Schlichter Károly, s június 17.-re új költségvetést ígért. Nem csodálkozhatunk Schlichter ragaszkodásán, hiszen a környék legnagyobb templomáról volt szó. Közben jelentkezett *RÓZSA PÁL* révkomáromi ácsmester a munkák vállalására. Buús és Rózsa megjelenése versenyhelyzetet teremtett. Június 22-én – hívás nélkül – megjelent Schlichter Károly az előjáróság előtt, s kedvező ajánlatot tett. A presbitérium ezt elfogadta. Rózsa Pál, mivel tervrajzot készített, 10 forint tiszteletdíjat kapott. 1879. június 22-én Schlichter Károly győri építésszel megkötötték a szerződést. Néhány nap múlva *GRÜNHUT* győri gabonakereskedő – aki hallotta az építés tervezetét – vásárlási szándékkal jelentkezett az egyház teljes eladásra szánt gabona készletére. Ő már korábban is vásárlója volt az ácsi egyháznak. A pénzre most igazán szükség volt, a gabona iránt pedig nagy kereslet. Jó áron el lehetett adni.

Tekintve, hogy a gyülekezet tagjai a nyári munkák legnehezebb részét végezték, a homok- és vízfordásra hívó jelentkezést a faluban dobszó által hirdették ki. Gyorsan kellett a segítség. Az események peregtek. Június 29.-én már azt a feljegyzést olvassuk, hogy 25000 téglát szállítottak Ácsra Új-Szőnyből. Egy héttel vagyunk a szerződéskötés után! Előbbre jártak az elvégzett munkákkal, mint amennyi részarányosan szükséges pénz együtt volt Schlichter Károly kifizetésére. Ezért a korábban említett kölcsön felvétele mellett döntött a presbitérium, amelyhez az Egyházmegye jóindulatú és gyors beleegyezését adta. Ezen kívül a módosabb egyháztagok méltányos feltételek mellett „magánkölcsön” adását is megajánlották. Végül maradt az eredeti út, amit az egyházmegye esperese engedélyezett: kölcsön a megyei árvaszéktől.

Július 31.-én már folytak a munkák, s szükségesnek látszott, hogy a munkamenet felügyeletére a közelebb lakó előjárókat kettesével kérjék fel. Ez meg is oldódott, s végig folytatódott is. Az 1879.-ik évi „szűk termés” miatt az egyházi búza adó megváltásának pénzületi lehetőségét határozták el. Ekkor egy mérő búzát 6 forintjával számoltak.

A lebontott templomtető fa részeit árverés útján adták el, sőt ebből mérték ki a lelkész díjlevelében előírt fa mennyiségét is.

Az egyháznak gyakran már sok éve hagyományozott ingatlanokat sokszor az érintett családok nem adták át. Most többekkel, ahol az önkéntes szándék nem volt tapasztalható, járásbírói felszólítás után bírói határozattal szereztek érvényt a tulajdon megszerzésének. Ez a korábban soha nem ismert szigor most az egyház érdekében indokolt volt. Meg kell azonban jegyezni, hogy minden ilyen ügy elindítása előtt az előjáróság megkísérelte a méltányos megegyezést. Az építkezés folyamán a karba vezető lépcső melletti úgynevezett „belső ajtót” is ekkor cserélték nagyobbra. A templomtető elkészülte után 3500 zsindely megmaradt, ezt nem értékesítették, mert az egyház egyéb épületeinek tetőzetét javították ki (parochia, iskola).

A fizetési nehézséggel küzdők ledolgozhatták az egyház iránti tartozásukat. Például *LÁNDOR MÓRIC* asztalos a „toronysaluk” befödését 54 forint értékben végezte el. Azonban csak 10 forinttal tartozott, a többi fizetésként megkapta. A nagy munkáknál előre nem tervezett építkezések is történtek. Megépültek a cintériumok. Győri asztalosműhelyben elkészült a szószék.

Az az írott emlék, hogy ekkor egészítették ki a női hosszú padsor első sorát a falig, felveti annak a lehetőségét, hogy a templom északi falán lévő ajtónyílásra utaló építészeti emlék valaha lelkészi bejárat lehetett a szószékhez.

1879. december 17.-én a déli győri vonattal asztalosok kíséretében Ácsra érkezett a szószék. Az összeszerelés idejére az asztalosokat gyülekezeti tagoknál szállásolták el.

A templomépítés alkalmából a papné (Péntek Mária) az asztali kenyeres tál takarására fehér selyemkendőt ajándékozott, melynek közepén arany fonállal P.M. betűk voltak láthatók fél keretben, a négy sarkon pedig búzakalász. Egyik szélén „Ács, 1879” bevarrással. A kendőt a papné *LÍDIA* nevű lánya varrta. Ugyancsak Lídia keze munkája volt az adománygyűjtő perselyek („erszények”) bíborszínű bársonnyal való borítása. Ebben az időben készült a ma is használt Mózes-szék. A korábbi lényegesen hosszabb lehetett, mert kikötötték, hogy két-három helyesnél hosszabb nem lehet. A padok végét „égszínre” festették. A maradék téglából pedig a lelkészlak folyosóját fél öllel felfalazták. Az első szószéki szolgálatot 1879. december 23-án délelőtt 9 órakor tartották.

Csupán az emlékezés okán megjegyezzük, hogy az építkezés ideje alatt egyéb dolgok is történtek. 1879. szeptember 12.-én nyílt meg az új, ma is használatban lévő temető. Az első eltemetett **RÉV JÁNOS** a déli sarokban nyugszik. A temetéssel egy időben szép ünnepély is történt.

A TEMETŐNKRŐL

„A világ elmúlik és annak kívánsága is, de aki az Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké.” (Ján.:2:17)

Mindannyian voltunk már betegek, valamennyien ápoltunk már beteget. És mindannyian gyászoltunk vagy gyászolunk valakit. Előbb-utóbb magunk is a gyászoltak közé kerülünk.

Temetőnkben bárhol, de szeretteink sírjánál fokozottabban kerít hatalmába sok-sok érzés: csüggedés, fájdalom, aggódás, reménykedés; miközben emlékezünk és a sírokat rendezgetjük. Virágot ültetünk, a vázába is virágot helyezünk, és sokszor talán nem is vesszük észre az emlékekben elmerülve, hogy az elszáradt csokrokat, koszorúkat a sírok közt felejtjük, netán a szomszéd sírra kerül. Így nem tudatosan, de bosszúságot okozunk másoknak, megsértjük érzelmeiket.

ADVENT

Kedves vendégek érkeztek az Istentiszteletra Templomunkba dec. 7.-én. Immár másodízben fogadhattuk a komáromi Calvin János Református Teológia nyolc hallgatóját vezetőjükkal: Dr. Szűcs Zoltán lelkész-professzorral, a komáromi és a budapesti teológia professzorával. Az igehirdetést is Ő végezte, A tékozló fiú történetén keresztül tolmácsolta számunkra az üzenetet.

A teológusok az igehirdetés után kis hangversenyt adtak. Több 16-17. sz-i éneket adtak elő többszólamban. Két vers is elhangzott Semseiné

KIRÁNDULTUNK

Immár hagyományos nyári kirándulásaink folytatásaként július 9.-én egyházi szervezésnek köszönhetően autóbusszal 33 fővel kirándultunk fővárosunkba. Már a kezdés is jól sikerült, vidám adomázással, mókázással szórakoztunk. A Rádai utcai Református kollégiumba mentünk legelőször. Megilletődötten álltuk körül, koszorúztuk meg községünk '56-os áldozatának, Herczeg Lajos teológusnak az emléktábláját. Mint köztudott, azokban a nehéz időkben másokon segített, miközben halálos lövés érte.

Következő állomásunk a Kálvin tér volt, pontosabban a Református Templom. Érdekesesek az arányok. A nagy tér és a magas házak között egészen apró kis építménynek látszik. De bent lenyűgöző méreteket láttunk.

Az Ácsi Református Egyház sok nagy összefogása közül most az 1879.-dik évről emlékeztünk, amely kialakította Templomunk jelenlegi külső képét.

Dr. Alföldi Kálmán
tiszteletbeli presbiter

LEGYÜNK FIGYELMESEBBEK! Ne történhessen meg, hogy a mi hibánkból is több kis „szemétdomb” keletkezzen a sírok között. Dobjuk a hulladékot a kihelyezett gyűjtőedényekbe.

Itt említem meg, hogy több alkalommal is 10-15 fős lelkes csapat takarítja a temetőt: végzi a bozótok irtását, összegyűjtik és eltüzelik a falevelet. Fűkaszálást végeznek géppel, motoros fűrésszel segítenek az irtásban, lombfúvóval a levelek összegyűjtésében, traktorokkal a szállításban és sok-sok kétkezi munkával ott, ahol kell. Nem hagyhatom említés nélkül azokat sem, akik anyagiakkal járultak hozzá a temetőút aszfaltozási költségeihez. Ők valamennyien áldozatos munkájukkal segítették Gyülekezetünket. Isten áldását kérem rájuk és családjuk életére.

Ódor Béla presbiter

Késmárki Ágnes és Szopó Ferenc teológusok előadásában.

Délben ebédre invitáltuk vendégeinket a gyülekezeti termünkben megterített asztalokhoz. Kedves, bensőséges, vidám beszélgetés közben fogyasztottuk az ételeket. A jó hangulatot bizonyítja, hogy a résztvevők választása alapján valamennyiünk kedves népdalát is elénekeltük.

Azzal búcsúztunk el egymástól, hogy ilyen áhítatos, testvéri, baráti együttlétre ezután is sort kerítünk.

Bertók Lajosné

Imánkban adtunk hálát, hogy itt lehettünk. Gyönyörű padok és szép hímzések képezik a berendezést

A templomban kapott belső harmóniából nehezen ocsúdtunk, zökkentünk ki.

Ezt követően már világi dolgok kötöttek le minket. Az új Nemzeti Színházhoz érkezünk. Csodálkoztunk a szép építészeti alkotásokban. A tér, a szép park. A parkban eredeti méretükben megmintázott híres színészek szobrai. Ők még a régi, Blaha Lujza téri színházban játszottak életükben. Mindenkinek ajánlom, nézze meg, mert ezt az élményt szavakban lehetetlen visszaadni. Innét is nehéz szívvel indultunk tovább. Megdöbbentő helyre érkezünk, a Terror Házába. Erről megint nehéz beszélni. Főleg az idősebb nemzedékhez tarozóknak, akiknek vannak „élményei” azokról a korszakokról, melyekből bemutatja a rettenetet. A második világháború alatt a nyilasok,

később az úgynevezett szocializmust építők kínozták, gyilkolták meg az ártatlanul szenvedőket, azokat, akik valamennyien különbek voltak kínzóiknál. Az egész épület, de különösen a pince nagyon nyomasztó érzést keltett bennünk. Eszembe jutott az ókori bölcs története. Ő világos nappal lámpával embereket keresett. Sajnos az emberiség története gyakran rászolgál erre. Fohászkodjunk Istenünkhöz, változtassa meg az elfajulni akaró emberek akaratát.

TEMPLOMUNK FŰTÉSÉRŐL

Valószínű, hogy a kemény és hideg téli időszak, amikor a Templom belső hőmérséklete 0 celsius fok alá süllyedt adta meg az indító erőt, hogy a presbitérium elhatározza, tenni kell a fűtés megoldásáért. Többféle megoldás kínálkozott, melyek közül választani kellett. 1. PADLÓFŰTÉS, 2. PADFŰTÉS, 3. SÖTÉTSUGÁRZÓK, 4. INFRAVÖRÖS HŐSUGÁRZÓK. Az első kettő esztétikailag jó megoldás, de külön kazánok beépítését igényli, nagyon rugalmatlan, ami azt jelenti, hogy a felfűtés lassú folyamat, ezért energia fogyasztása magas, üzemeltetése is bonyolultabb (fagyálló folyadékkal kell feltölteni stb.). Beruházási költségei is kb. 20%-kal magasabbak. Az első két fűtés ott alkalmas és gazdaságos, ahol folyamatosan fűtenek, jó szigetelési rendszert alakítottak ki. A sötétsugárzó fűtés rugalmasabb, de füstgáz keletkezik, amit ki kell vezetni (kémény, ventilátor) és némi zajjal jár. Célszerű ott alkalmazni, ahol huzamosabb ideig tartózkodnak. A kivezetett füstgázzal (hővesztesség) arányosan nőnek az energia költségek. Az infravörös hősugárzók fő előnye, hogy rendkívül rugalmas, kisebb a beruházási költség és az energiafogyasztás. Mivel 100%-os a gáz elégetése, nem szükséges füstgáz elvezető rendszert kiépíteni. A hátránya az, hogy a végső égéstermék (víz, CO²) bent marad a helyiségben,

Feloldódásként hosszút sétáltunk a gyönyörű Andrassy úton. Egészen a Hősök teréig, illetve a Szépművészeti Múzeumig. Odabent sok szép, nemes emberi alkotást: gyönyörűbbnél gyönyörűbb festményeket nézegettünk hazaindulásunkig. Útközben egy étteremben megvacsoráztunk, ahol bőven akadt megbeszélni való a napközben tapasztaltakról. De már a következő nyári kirándulásunk tervezése is megkezdődött.

Bertók Lajosné

ezért nem alkalmazható kis légtérű helyiségben, valamint nem ajánlatos huzamosabb ideig a helyiségben tartózkodás (munkavégzés esetén). Javasolt 10 perces szellőztetés az istentisztelet után.

A fűtés konkrét megvalósításához már 2003 januárjában megérkeztek az első ajánlatok. Elvárásunk volt olyan kivitelezőt találni, aki kulcsrakész átadást vállal. Ahhoz, hogy jó döntést hozzunk, megkerestünk több tervezőt, gyártót és kivitelezőt, valamint már megvalósult fűtési rendszereket néztünk meg Székesfehérváron, Budapesten, Etén, Győrben és Pápán. A sok adatgyűjtés és tapasztalatcsere után egyértelműen tisztázódott előttünk, hogy a presbitériumnak az infravörös hősugárzó rendszert javasoljuk. A presbitérium nagy többséggel e megoldás mellett szavazott.

Megjegyzem, ez a fűtési mód nem zárja ki a rendszer további fejlesztésének lehetőségét (esetleg új padok beépítése után), ha az egyház anyagi helyzete azt majd megengedi.

A konkrét kivitelezéssel több ajánlat közül az ácsi HERZ Műszaki Bt-t bíztuk meg. Reméljük – hogy minden egyházi tag megelégedésére – sikeresen üzembe helyezzük a fűtést a karácsonyi ünnepek előtt.

Sója Gyula presbíter

Betkó András: Kire vársz még?

1. Ki bolyongsz a térben üres lélekkel,
S magasba visz, majd földhöz ver a szél,
jer, hallgasd meg, angyalkar mit énekel
S boldog életnek minő hangja kél!
Meváltó született! Jézus földre jött!
Benne a lelked üdvét találja,
Kire vársz még? Ó fogadd, fogadd el Őt,
S nem leszel kivert, bús, szegény árva.

2. Szívet vizsgáló álmatlan éjszakán
Úgy eped, úgy vágyakoz a lelked,
S hiába jön új nap, bőség asztalán
Vágyaid célját meg sosem leled.
Keresel, kutatsz. Mit? – magad sem tudod,
Indulsz és megállsz, csüggedsz és remélsz...
Kire vársz még? Nézd, eljött már
Krisztusod,
Boldog csak úgy leszel, ha vele élsz!

3. Vártál már sokszor. Boldog reménységgel
Örültél, hogy célotat eléred,
De, ó, jaj, látnod kellett miként vész el
S fullad csalódásba sok reményed.
Romokon vonszolod tovább életed,
Égő szemed messzeségbe tekint, -
Kire vársz még? Csak Jézus, csak Ő lehet,
Ki által a szív élni kezd megint.

4. Úgy éreztél sokszor, hogy a boldogság
Ott van közel, néhány lépés csupán.
Jaj, irigy kezek csak most el ne lopják!
S szaladsz, mint gyermek délibáb után.
S ha odaérsz, hol előbb látni vélted,
Két kezed a semmit öleli át!...
Kire vársz még? Megcsal minden reményed,
Ha elkerülöd Isten szent fiát!

5. Ne várj tovább! Nézd, kik Őt elfogadták,
Új örömet, új életet nyertek.
Csaló vággyal telt szíved néki add át,
S így beszélj: Itt van, Uram, szenteld meg!
Jártam, bolyongtam, kerestem, kutattam,
Bűnömön kívül nincs semmi másom,
Eléd borulok örömrádatban,
Te vagy, Jézus, Üdvöm, Messiásom!

/Elhangzott a révkomáromi teológusok szolgálatában/

AKIKET

MEGKERESZTELÜNK:

Schill Zsanett
Cser Nikol
Palakovits Virág
Major Viktória
Major Ádám
Décsi Mária
Polgár Mária Gréta
Nagy Szilvia
Nagy Tünde
Szegedi Zsanett
Diffinger Edit
Csanádi Ferenc
Csanádi Nikolett
Ötvös Roland
Csanádi Adrienn
Varga Mónika Terézia
Hozmány Dominik Máté
Murányi Lilla

Sibler Richard
Varga Viktória
Kelemen Zoltán
Kántor Mária
Kántor Viktória Judit
Tajnafoi Éva
Tajnafoi Nóra
Krojer József Richard

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTÉK:

Horváth Endre – Nagy Szilvia
Roman Offner – Surnyák Anikó
Csre László – Szabó Helga
Csinger Tamás – Nagy Bernadett
Bognár Zoltán – Csere Judit

AKIKTŐL ELBÚCSÚZTUNK:

Molnár Gyuláné
Tokovicz Erzsébet 84
Széles Dezső 70

Tóth János	46
Alföldi Zsigmondné	
Ágoston Lídia	90
Péntek Lőrincné	
Katona Erzsébet	59
Kóródi József	75
Kocsis István	72
Kaszab Mihály	56
Süveg István	73
Molnár Imréné	
Horváth Erzsébet	77
Tóth Sándorné	
Szabó Julianna	54
Kocsis Vince	80
Szabó Albertné	
Fekete Vilma	80
Abai József	89
Csere István	72
Dömötör Elvira	44
Papp Anikó	41

Advent harmadik hetében Bezi községben helyezték örök nyugalomra Gonda Lászlóné Gájer Vilma (78 éves) volt gyülekezeti tagunkat, aki éveken át volt munkatárs, harangozó gyülekezetünkben

Az adatok 2003. április 1 és 2003. december 10 közötti állapotot tükrözik.

Istentől áldott boldog karácsonyi ünnepeket és áldásos újévet kívánunk!

Kiadja az Ácsi Református Egyházközség Presbitériuma

Szerkesztették: Héregi Kálmán és Héregi Péter

